Un petic de pânză cenuşie

Un petic de pânză cenuşie

Tânărul pictor examina încă o data tabloul la care lucrase deja săptămâni la rând. Constată că trebuie să mai finiseze. Tema măreaţă a tabloului sau era „întoarcerea fiului risipitor".

Acum era aproape gata. Aproape? Da! La drept vorbind, mai era doar o pată relativ mică, ce arata culoarea pânzei originale. Aproape gata? Nu. De fapt nu! Partea cea mai importantă sau mai bine zis cel mai important lucru lipsea încă el, fiul risipitor. În rest, totul era gata şi foarte reuşit. Minunata casă părintească, cu toate ornamentele ei; pe lângă casa, robi veseli care lucrau la îngrijirea animalelor care zburdau; lanuri de grâu şi fiori pe marginea drumului; mai încolo, în planul din spate, munţi împăduriţi, iar deasupra, albastrul luminos al cerului. Şi totuşi dominanta era statura tatălui, pe faţa căruia radia o bunătate de nedescris, dar ale cărei trăsături reflectau o îngrijorare. Cu privirea în zare, scruta văzduhul aşteptând pe cineva. Şi dintr-o dată, îl zări! Acest cineva trebuia să fie redat pe locul cenuşiu, liber. Acolo îşi avea locul fiul risipitor, care încă nu era pictat. La drept vorbind, de ce nu? Ei bine, pictorul nostru căutase de multa vreme un tânăr care i-ar fi putut fi ca model pentru fiul risipitor. Până acum insa nu găsise pe cel potrivit. Pictorul avea o imagine foarte precisă despre el.

Într-o zi. pe când străbătea cartierul de mizerie al Londrei, îşi zări dintr-o dată modelul. Rareori întâlnise o statură omenească mai ruinată: păr răvăşit, barbă neîngrijită, murdar, învelit mai mult în zdrenţe, tânăr şi totuşi încovoiat, rezemându-se de un zid. În obrajii lui lini, viciul şi patimile săpaseră urme de neşters. O faţă de om schimonosită până la imposibilitatea de a mai fi recunoscută!

Aproape că nici nu auzi când pictorul i se adresa. Abia când acesta îi întinse o monedă de argint, în ochii lui stinşi apăru o licărire. Apoi repede căzu la învoiala. înţelese că a doua zi după-amiază la ora trei trebuia să apară aşa cum era la locuinţa pictorului. Adresa o va găsi pe cartea de vizita. O masă bogata şi o plată bună îi erau asigurate. Ca plata anticipata, primi pe loc zece lire, ca să fie sigur.

Ziua trecu repede. În ziua următoare sună punctual la uşa cu adresa. Pictorul deschise în grabă. Pregătise totul. Se bucura că în sfârşit va putea termina tabloul. Dar cine era acesta? Un om străin stătea în faţa uşii lui. Necunoscutul dorea să intre. Pictorul îl opri. Tocmai dorea să-i întoarcă spatele străinului, când acesta scoase ceva din buzunar şi îi puse în faţa ochilor o carte de vizită cu adresa sa, a pictorului. Atunci totul se lămuri. Tânărul, acel chip jalnic pe care îl depistase în cartierul mizeriei, stătea înaintea lui. Însă el fusese la frizer care îl bărbierise, se spălase, se îmbrăcase în haine noi şi, aşa aranjat, avea o figură ordonată. Ce decepţie! Tânărul din cartierul mizeriei ruină totul cu felul lui necugetat. Aşa cum arăta, pictorul nu mai avea nevoie de el, nu îl putea folosi ca model. De aceea, necăjit, îi închise uşa în nas.

Tabloul a rămas mai departe neterminat. Bucata de pânză cenuşie a rămas mai departe cenuşie. Locul din faţa credinciosului tată a rămas mai departe gol. Şi toate acestea numai pentru că „unul", care trebuia să vină aşa cum era, nu a venit. Ba el a venit, ce-i drept, însa nu aşa cum s-au înţeles. Aşa cum a venit, nu a putut fi acceptat.

Ştii că şi astăzi mulţi oameni fac exact ca si el? Poate că tu însuţi te găseşti într-o stare ruinata de nemulţumire. Tânjeşti după o viaţa curata, fericită. Poate că până acum ai încercat să ieşi din situaţia nefericită într-un mod cu totul greşit. În loc să vii la Isus Hristos, Domnul şi Mântuitorul, aşa cum eşti, si să-l aduci vina ta, amâni mereu în speranţa sa te faci mai bun. În loc să descoperi totul ca sa fii iertat, mai vrei poate să dai dovada de ceva calităţi proprii. Ce pacat!

Aşa nu merge! Intrarea la Dumnezeu îţi rămâne închisa, pentru că înţelegerea dintre Dumnezeu şi oameni sună altfel. Fiul lui Dumnezeu a venit sa caute şi sa mântuiască ce era pierdut. De aceea El cheamă pe toţi cei trudiţi şi împovăraţi să vina la El (Luca 19.10; Matei 11.28). Domnul Isus doreşte sa îţi dăruiască salvare, pace şi linişte.

Este aşa de uşor să devii un copil fericit al lui Dumnezeu. Poate că locul gol, cenuşiu dc pe pânza tabloului nostru este încă liber tocmai pentru tine. Umple-l!

„Aşa cum sunt la Tine vin.Putere n-am, Tu-mi fii sprijin,Mă spala-n sângele-Ţi divin:O, Mielule, eu vin, eu vin!"